

۱-۱۳) مقررات و ملاحظات در مورد ثبت مشاغل

الزامات:

- اصل اساسنامه شرکت.
- اصل درخواست ثبت نام تجاری با مهر و امضای رئیس (اگر درخواست توسط نماینده ویژه امضا شده باشد، وکالتنامه ای که آن را تأیید می کند باید درج شود و اصل آن پیوست شود).
- فتوکپی شناسنامه یا گذرنامه شخصی که درخواست ثبت نام تجاری را امضا می کند.
- دفاتر حسابداری شرکت:
 - شرکت (روزنامه، دفتر کل، صورتجلسه و اقدامات)
 - شرکت مسئولیت محدود. (روزنامه، صورتجلسات و دفتر کل)
- اختیارات عمومی، روی کاغذ ممهور به تمبر مالیاتی مربوطه
- تاییدیه قوه قضاییه، روی کاغذ ممهور به تمبر مالیاتی مربوطه
- پرداخت هزینه های مربوطه

جزئیات رویه	تعرفه
ثبت اساسنامه شرکت - سرمایه کمتر یا مساوی ۱۰۰۰۰۰۰ کوردوبا - سرمایه بیش از ۱۰۰۰۰۰۰ کوردوبا	۱۰۰۰ کوردوبا ۱٪ سرمایه - حداکثر تا ۳۰۰۰۰ کوردوبا
نامه درخواست بازرگان	۳۰۰ کوردوبا
مهر و موم دفاتر حسابداری	۱ کوردوبا به ازای هر برگ
ثبت اختیارات	۳۰۰ کوردوبا

* خدمات به صورت پردازش سریع ۲۴ ساعته ارائه می شود.

نکته مهم: پرداخت از طریق POS (با کارت های نقدی یا اعتباری: VISA یا MasterCard); همچنین می توانید پرداخت ها را در بانک انجام داده و به حساب دیوان عالی دادگستری واریز کنید، اما قبل از آن باید ارزیابی مربوطه را در نمایندگی VUI انجام دهید.

<https://www.mific.gob.ni/Inicio/Fomento/VUI/Tr%C3%A1mites/Inscripciones-Registro-P%C3%BAblico-Mercantil-para-Persona-Jur%C3%ADdica>

۲-۱۳) قوانین ورشکستگی (قانون شماره ۹۰۲)

در نیکاراگوا، قانون ورشکستگی در قانون تجارت درج شده است که رویه و الزامات جهت اعلام و حل و فصل وضعیت ورشکستگی یا انحلال یک شرکت را تعیین می کند. مهمترین قوانین مربوط به ورشکستگی در نیکاراگوا به شرح زیر است:

• قانون ورشکستگی تجاری: این قانون مراحل انحلال، ورشکستگی تجاری و سازماندهی مجدد شرکت در نیکاراگوا را تنظیم می کند. قانون مذکور الزامات را برای اعلام ورشکستگی یک شرکت و برای تعبیه رویه های اخذ مطالبه طلبکاران تعیین می کند.

• قانون ورشکستگی: این قانون رویه های اعلام ورشکستگی یک شرکت در نیکاراگوا را تعیین می کند. زمانی اعمال می شود که شرکتی نتواند بدهی های خود را پرداخت کند و اینطور تلقی شود که امکان وصول وجود ندارد.

در نیکاراگوا، قانون ورشکستگی مقرر می دارد که وقتی شرکتی نتواند به تعهدات خود عمل کند و امکان سازماندهی مجدد وجود نداشته باشد، می تواند ورشکسته اعلام شود. فرآیند ورشکستگی زمانی آغاز می شود که قاضی درخواست ورشکستگی را که توسط طلبکاران یا خود شرکت ارائه شده است، بپذیرد و انحلال دارایی های شرکت برای پرداخت به طلبکاران آغاز شود.

در طول فرآیند ورشکستگی، یک امین یا نماینده سندیکا برای نظارت بر انحلال دارایی های شرکت منصوب می شود و مسئولیت توزیع درآمد بین طلبکاران را بر عهده دارد. طلبکاران باید مطالبات خود را ارائه کنند تا اعتبارات آنها شناسایی شود و اولویت های پرداخت آنها تعیین شود.

<http://www.migob.gob.ni/tramites-y-servicios/legislacion/busqueda-de-leyes/ley-de-regulacion-de-la-insolvencia/>

۳-۱۳) قوانین مالیاتی

مواد خاص قوانین مالیاتی که برای خارجیان ایرانی که در نیکاراگوا تجارت می کنند اعمال می شود، ممکن است بسته به نوع فعالیت اقتصادی انجام شده متفاوت باشد.

در ادامه مهمترین «مواد قانون هماهنگی مالیاتی نیکاراگوا» که می تواند برای شهروندان ایرانی مناسب باشد ذکر شده است:

۱. ماده ۴ قانون هماهنگی مالیاتی: این ماده مقرر می دارد که اشخاص حقیقی یا حقوقی مقیم یا غیر مقیم نیکاراگوا که در خاک این کشور به فعالیت اقتصادی می پردازند، مشمول پرداخت مالیات بوده و می بایست تعهدات مالیاتی مربوطه را رعایت کنند.

۲. ماده ۳۳ قانون هماهنگی مالیاتی: این ماده مقرر می دارد که افراد غیر مقیم نیکاراگوا که از منابع این کشور درآمد کسب می کنند مشمول ۱۵٪ کسر مالیات بر درآمد خواهند بود.

۳. ماده ۳۴ قانون هماهنگی مالیات: این ماده مقرر می دارد که افراد غیر مقیم نیکاراگوا که از منابع این کشور درآمد کسب می کنند باید اظهارنامه مالیاتی مربوطه را ارائه کنند.

۴. ماده ۶ قانون تشویق سرمایه گذاری: این ماده مقرر می دارد که سرمایه گذاری های خارجی در نیکاراگوا از تاریخ اعطای ثبت سرمایه گذاری به مدت پنج سال از مالیات معاف خواهند بود.

۵. ماده ۸ قانون تشویق سرمایه گذاری: این ماده مقرر می دارد که شرکت های خارجی که در نیکاراگوا سرمایه گذاری می کنند می توانند رژیم مالیاتی خاصی را انتخاب کنند که به آنها این امکان را فراهم می آورد که از مزایای مالیاتی برخوردار شوند.

* باید در نظر داشت که اینها فقط برخی از مواد مربوط به قانون هماهنگی مالیاتی نیکاراگوا هستند و قوانین و مقررات دیگری نیز وجود دارد که بسته به نوع فعالیت اقتصادی که انجام می شود باید در نظر گرفته شوند. برای اطلاعات بیشتر می توانید به تارنمای زیر مراجعه کنید.

[http://legislacion.asamblea.gob.ni/SILEG/Iniciativas.nsf/0/3636a2c1dc3dae2606257654006000c2/\\$FILE/Ley%20No.%20822,%20Ley%20de%20concertaci%C3%B3n%20tributaria.pdf](http://legislacion.asamblea.gob.ni/SILEG/Iniciativas.nsf/0/3636a2c1dc3dae2606257654006000c2/$FILE/Ley%20No.%20822,%20Ley%20de%20concertaci%C3%B3n%20tributaria.pdf)

۴-۱۳) قوانین گمرکی (منتخبی از قوانین برای عوامل تجاری خارجی)

• ماده ۴: این ماده مقرر می دارد که کلیه کالاهایی که وارد قلمرو گمرکی یا از آن خارج می شوند، می بایست به گمرک اظهار و برای بازرسی ارائه شوند. این امر برای سرمایه گذاران مهم است، زیرا هنگام واردات یا صادرات محصولات باید قوانین و مقررات گمرکی را رعایت کنند.

• ماده ۱۹: این ماده به ارزش گذاری گمرکی اشاره دارد که فرآیند تعیین ارزش کالا برای امور گمرکی است. سرمایه گذاران ایرانی هنگام واردات یا صادرات محصولات باید الزامات ارزش گذاری گمرکی را رعایت کنند.

• ماده ۲۶: این ماده اختیارات مأموران گمرک برای بازرسی، ثبت و تأیید کالا و اسناد مربوطه را تعیین می کند. سرمایه گذاران ایرانی باید اجازه دسترسی به محصولات و اسناد مربوطه را به مسئولین مرتبط جهت بازرسی گمرکی بدهند.

• ماده ۳۶: این ماده به تخلفات گمرکی و تحریم های مربوطه اشاره دارد. سرمایه گذاران ایرانی برای جلوگیری از مجازات و جریمه باید قوانین گمرکی را رعایت کنند.

• ماده ۴۴: این ماده نحوه ورود موقت کالا را تعیین می کند. سرمایه گذاران ایرانی می توانند از این ماده برای واردات موقت ماشین آلات یا تجهیزات لازم برای فعالیت اقتصادی خود استفاده کنند.

* باید در نظر داشت که اینها فقط برخی از مواد مربوط به قوانین گمرکی نیکاراگوا هستند و قوانین و مقررات دیگری نیز وجود دارد که بسته به نوع فعالیت اقتصادی که انجام می شود باید در نظر گرفته شوند. برای اطلاعات بیشتر می توانید به تارنمای زیر مراجعه کنید.

<http://legislacion.asamblea.gob.ni/normaweb.nsf/b92aaca87dac762406257265005d21f7/fc5a6f491e2587df0625718000550c7b?OpenDocument>

۵-۱۳) قوانین سرمایه گذاری و سرمایه گذاری مشترک (قانون ترویج سرمایه گذاری های خارجی - قانون شماره ۳۴۴)

مهمترین مواد قانونی قابل استفاده برای سرمایه گذاران یا بازرگانان ایرانی:

ماده ۳: مفهوم سرمایه گذاری خارجی را تعریف و حقوق و وظایف سرمایه گذاران خارجی را تعیین می کند.

ماده ۵: رفتار برابر با سرمایه گذاران خارجی و داخلی را تضمین می کند.

ماده ۸: مقرر می دارد که سرمایه گذاری های خارجی از محدودیت ها مستثنی باشند.

- این ماده در خصوص مجاز بودن، ملی شدن، سلب مالکیت و انتقال کالا اعمال می شود.

ماده ۹: مقرر می دارد که کشور نیکاراگوا قابلیت تبدیل آزاد ارز خارجی مورد استفاده در سرمایه گذاری را تضمین خواهد کرد.

ماده ۱۱: مقرر می دارد که کشور نیکاراگوا بازگشت رایگان سرمایه و سود حاصل از سرمایه گذاری خارجی را تضمین خواهد کرد.

ماده ۱۳: مقرر می دارد که سرمایه گذاران خارجی می توانند از داوری بین المللی برای حل و فصل اختلافات با دولت نیکاراگوا استفاده کنند.

ماده ۱۸: مقرر می دارد سرمایه گذاری خارجی در مناطق آزاد از رژیم مالیاتی، گمرکی و کاری متمایز برخوردار باشد.

ماده ۱۹: مقرر می دارد برای سرمایه گذاری خارجی در پروژه های دارای اولویت، مشوق های مالیاتی ایجاد شوند.

* باید در نظر داشت که اینها فقط برخی از مواد مربوط به قوانین سرمایه گذاری و سرمایه گذاری مشترک نیکاراگوا هستند و قوانین و مقررات دیگری نیز وجود دارد که بسته به نوع فعالیت اقتصادی که انجام می شود باید در نظر گرفته شوند. برای اطلاعات بیشتر می توانید به تارنمای زیر مراجعه کنید.

[http://legislacion.asamblea.gob.ni/Normaweb.nsf/\(\\$All\)/A5C6D6F25A6B2C7C06257213005F7EBC?OpenDocument](http://legislacion.asamblea.gob.ni/Normaweb.nsf/($All)/A5C6D6F25A6B2C7C06257213005F7EBC?OpenDocument)

۶-۱۳) مشوق ها، تضمین ها و قوانین حمایت از سرمایه گذاری خارجی

قانون تشویق سرمایه گذاری خارجی (قانون شماره ۳۴۴): این قانون یک سری مشوق های مالی و غیرمالی را برای سرمایه گذاری های خارجی در نیکاراگوا ایجاد می کند. برخی از مشوق های مالیاتی شامل معافیت از مالیات بر درآمد و واردات کالاهای سرمایه ای و مصالح ساختمانی و همچنین بازپرداخت ۱۰۰ درصد مالیات پرداخت شده بابت بهره وام های دریافت شده در خارج از کشور است. مشوق های غیرمالی شامل تضمین انتقال آزاد سرمایه، سود و سود سهام به خارج از کشور است.

مناطق آزاد: نیکاراگوا چندین منطقه آزاد دارد که مشوق های مالی و غیرمالی را برای شرکت هایی که در آنها مستقر می شوند، ارائه دهند. این مشوق ها شامل معافیت از مالیات بر درآمد، واردات و صادرات کالاها و خدمات و همچنین کاهش هزینه های نیروی کار است.

قانون ضمانت سرمایه گذاری ملی و خارجی (قانون شماره ۲۱۲): این قانون انتقال آزاد سرمایه، سود و سود سهام به خارج از کشور و همچنین حمایت از حقوق مالکیت و عدم سلب مالکیت از سرمایه گذاری ها را تضمین می کند.

قانون گردشگری (قانون شماره ۳۰۶): این قانون مجموعه ای از مشوق ها را برای توسعه گردشگری در نیکاراگوا ایجاد می کند، از جمله معافیت های مالیاتی و سهولت در اخذ مجوزها و پروانه ها.

• ماده ۱۸: الزام ارائه دهندگان خدمات گردشگری به اخذ مجوز از وزارت گردشگری برای فعالیت در کشور را تعیین می کند. به عنوان یک سرمایه گذار، شما باید قبل از شروع فعالیت خود، این الزام را رعایت کنید و مجوز مربوطه را دریافت کنید.

ماده ۱۹: مقرر می دارد که مجوز فعالیت در بخش گردشگری به ارائه دهندگان خدمات گردشگری که واجد شرایط و الزامات تعیین شده توسط وزارت گردشگری باشند، اعطا شود. این شامل، از جمله، رعایت استانداردهای ایمنی و کیفیت مورد نیاز در این بخش است.

• ماده ۲۴: امکان اعطای مجوزهای ویژه برای برگزاری رویدادهای گردشگری و فعالیت های مرتبط با گردشگری را برای وزارت گردشگری ایجاد می کند. به عنوان یک سرمایه گذار، در صورت تمایل به انجام این نوع فعالیت در کشور، باید این مجوزهای ویژه را درخواست کنید.

• ماده ۲۵: مقرر می دارد که ارائه دهندگان خدمات گردشگری باید مقررات مالیاتی از جمله پرداخت مالیات بر درآمد و سایر مالیات های قابل اعمال در بخش گردشگری را رعایت کنند.

• ماده ۲۷: الزام ارائه دهندگان خدمات گردشگری به رعایت مقررات حفاظت از محیط زیست را تعیین می کند. به عنوان یک سرمایه گذار، باید اطمینان حاصل کنید که از این مقررات پیروی می کنید و مجوزها و پروانه های لازم جهت توسعه پروژه های گردشگری با احترام به محیط زیست را دریافت می کنید.

قانون انرژی (قانون شماره ۲۷۲):

قانون شماره ۲۷۲، قانون شرکت ملی انتقال برق (ENATREL)، S.A.، چارچوب قانونی را برای بخش برق در نیکاراگوا ایجاد می کند. برخی از مهمترین مواد این قانون برای سرمایه گذاران خارجی عبارتند از:

• ماده ۲: هدف قانون را که تنظیم برنامه ریزی، ساخت، بهره برداری، نگهداری و گسترش شبکه انتقال برق کشور است، تعریف می کند.

• ماده ۸: تعیین می کند که تولید، انتقال و توزیع انرژی الکتریکی در نیکاراگوا می تواند توسط شرکت های دولتی یا خصوصی انجام شود و دولت فرصت های برابر را برای هر دو تضمین می کند.

ماده ۱۰: مقرر می‌دارد که شرکت‌های تولید، انتقال و توزیع نیروی برق باید به صورت شرکتی تشکیل و در سازمان ثبت تجاری ثبت شوند.

• ماده ۱۷: مقرر می‌دارد که بهره برداری از شبکه های برق باید از طریق امتیازاتی که دولت از طریق شرکت ملی انتقال برق اعطا می‌کند، انجام شود.

علاوه بر قانون شماره ۲۷۲، قوانین و مقررات دیگری مربوط به بخش انرژی در نیکاراگوا وجود دارد، مانند قانون شماره ۶۹۴، قانون ترویج تولید برق با منابع انرژی تجدیدپذیر، و قانون شماره ۵۳۲، قانون هیدروکربن ها و سایر قوانین مشابه.

* برای اطلاعات بیشتر می‌توانید به تارنماهای زیر مراجعه نمایید:

1. [http://legislacion.asamblea.gob.ni/Normaweb.nsf/\(\\$All\)/A5C6D6F25A6B2C7C06257213005F7EBC?OpenDocument](http://legislacion.asamblea.gob.ni/Normaweb.nsf/($All)/A5C6D6F25A6B2C7C06257213005F7EBC?OpenDocument)
2. [http://legislacion.asamblea.gob.ni/Normaweb.nsf/\(\\$All\)/E3C09E1FF516CDDC0625724100672E24?OpenDocument](http://legislacion.asamblea.gob.ni/Normaweb.nsf/($All)/E3C09E1FF516CDDC0625724100672E24?OpenDocument)
3. <http://digesto.asamblea.gob.ni/consultas/normas/shownorms.php?idnorm=NjcwMg==>

۷-۱۳) قوانین مالکیت و اجاره اموال غیرمنقول و شخصی

در نیکاراگوا، قانون شماره ۷۵۲، قانونی است که مالکیت و اجاره اموال منقول و غیرمنقول را تنظیم می‌کند. برخی از مهمترین احکام این قانون به شرح زیر است:

- حداقل مدت اجاره یک سال است، اگرچه طرفین ممکن است برای مدت طولانی تر توافق کنند (ماده ۵).
- موجر باید ملک را در شرایط استفاده و بهره برداری مناسب به مستأجر تحویل دهد و مستاجر موظف است در مدت اجاره ملک را در شرایط قابل قبول نگهداری کند (ماده ۱۴).
- مستاجر حق دارد در پایان مدت اولیه اجاره نامه را تمدید کند، به شرطی که به تعهدات خود عمل کند و حداقل ۳۰ روز قبل از انقضا، قصد خود را برای تمدید اجاره به موجر اعلام کند (ماده ۲۲).
- در صورتی که مستاجر به تعهدات پرداختی خود یا سایر تعهدات مقرر در قرارداد عمل نکند، موجر می‌تواند دستور تخلیه او را اخذ کند (ماده ۳۲).
- طرفین می‌توانند بابت پرداخت مبلغ سپرده به عنوان ضمانت توافق کنند که در صورت انجام کلیه تعهدات مستاجر، در پایان قرارداد مسترد خواهد شد (ماده ۲۳).

ذکر این نکته ضروری است که قوانین و مقررات دیگری نیز در خصوص مالکیت و اجاره اموال غیرمنقول و شخصی در نیکاراگوا وجود دارد که دسترسی به آنها از طریق نشانی پیوند تارنمای زیر قابل دسترس است:

<http://legislacion.asamblea.gob.ni/normaweb.nsf/b92aaea87dac762406257265005d21f7/a5a16181c994e03062570a100578201?OpenDocument>

۸-۱۳) قوانین کار

۹-۱۳) قوانین بیمه و مسئولیت اجتماعی

در نیکاراگوا، قوانین کار بر پایه حمایت از حقوق کارگران و تضمین شرایط عادلانه و برابر در محل کار طراحی شده است. برخی از مهم ترین قوانین کار در نیکاراگوا به شرح زیر است:

قانون تامین اجتماعی: این قانون یک نظام تامین اجتماعی را برای کارگران در نیکاراگوا ایجاد می کند. نظام تامین اجتماعی شامل حمایت از سلامت، بازنشستگی، از کار افتادگی و سایر خطرات اجتماعی است. این قانون مقرر می دارد که کارفرمایان باید بخشی از دستمزد کارگران را برای تامین مالی نظام تامین اجتماعی مشارکت دهند.

قانون فرصت های برابر برای افراد دارای معلولیت (ماده ۵۶): این قانون مقرر می دارد که افراد دارای معلولیت مانند هر کارگر دیگری در نیکاراگوا از حقوق کاری برخوردار باشند. قانون، تبعیض در استخدام و اخراج کارگران دارای معلولیت و ترفیع سایر کارمندان و کارگران در جایگزینی معلولین را ممنوع کرده است.

قانون زایمان (ماده ۷۴): این قانون حق زنان شاغل در استفاده از مرخصی زایمان با حقوق را تعیین می کند. قانون تعیین می کند که زنان حق مرخصی زایمان داشته باشند؛ از جمله مقررات اصلی که توسط قانون زایمان در نیکاراگوا وضع شده است، می توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ایجاد استانداردهایی برای مراقبت های پزشکی تخصصی در دوران بارداری، زایمان، و پس از زایمان، از جمله مراقبت های قبل از زایمان، زایمان در مؤسسات پزشکی و مراقبت های پس از زایمان.
- ایجاد استانداردهایی برای ترویج تغذیه با شیر مادر و حمایت از حقوق مادران شیرده در محیط کار.
- استانداردهایی را برای آموزش و اطلاعات در مورد زایمان، از جمله آموزش جنسی و باروری.
- قوانینی برای حمایت اجتماعی از مادران، از جمله مرخصی زایمان با حقوق و حمایت در برابر اخراج به دلایل زایمان تا ۱۲ هفته، با تضمین عدم از دست دادن شغل خود در مدت زمان مذکور.
- قانون حمایت از کارگران مهاجر و خانواده های آنها (ماده ۲۷): این قانون هنجارهایی را برای حمایت از حقوق کارگران مهاجر و خانواده های آنها تعیین می کند. این قانون حق برخورداری از حمایت اجتماعی، فرصت های برابر و عدم تبعیض در محیط کار را فراهم می آورد.

۱۰-۱۳) قوانین پولی بانکی و مبارزه با پولشویی

در نیکاراگوا، قوانین بانکی توسط نهاد «نظارت بر بانک‌ها و سایر مؤسسات مالی» (SIBOIF) تنظیم می‌شود. این مجموعه نهادی است که مسئول نظارت و تنظیم نظام مالی کشور است. مهمترین قوانین بانکی در نیکاراگوا به شرح زیر است:

قانون بانک‌ها و سایر مؤسسات مالی: این قانون موادی را برای سازماندهی و فعالیت بانک‌ها و سایر مؤسسات مالی در نیکاراگوا تعیین می‌کند. این قانون، مجوز ایجاد واحدهای مالی جدید، عملیاتی که مؤسسات مالی می‌توانند انجام دهند، مقررات سرمایه و نقدینگی و حمایت از سپرده‌ها را تنظیم می‌کند.

قانون کارت اعتباری: این قانون استفاده از کارت‌های اعتباری را در نیکاراگوا تنظیم می‌کند. این قانون حقوق و مسئولیت‌های صادرکنندگان کارت اعتباری، بازرگانان و کاربران کارت اعتباری را تعیین می‌کند. این قانون همچنین قوانینی را برای صدور کارت‌های اعتباری، نرخ سود قابل دریافت و کارمزد کاربر و کارمزدی که صادرکنندگان کارت اعتباری می‌توانند دریافت کنند، تعیین می‌کند.

قانون پول شویی، تامین مالی تروریسم و تامین مالی اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی: این قانون با هدف جلوگیری و مبارزه با پولشویی، تامین مالی تروریسم و تامین مالی اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی در نیکاراگوا می‌باشد. این قانون اقدامات پیشگیری و کنترلی را که بانک‌ها و سایر مؤسسات مالی باید برای جلوگیری از پولشویی و تامین مالی تروریسم اتخاذ کنند، تعیین می‌کند.

قانون حمایت از کاربر خدمات مالی: هدف این قانون حمایت از حقوق کاربران خدمات مالی در نیکاراگوا است. این قانون حقوق و وظایف استفاده‌کنندگان از خدمات مالی، قوانین قرارداد خدمات مالی و اقدامات حمایتی از مصرف‌کننده را تعیین می‌کند.

پول شویی

در نیکاراگوا، قانون پول شویی، تامین مالی تروریسم و تامین مالی اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی، مصوب سال ۲۰۱۷، مقررات اصلی در خصوص پیشگیری و مبارزه با پولشویی و سایر جرایم مالی را تنظیم می‌کند. هدف این قانون جلوگیری و مبارزه با پولشویی، تامین مالی تروریسم و تامین مالی اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی در نیکاراگوا است.

قانون مجموعه‌ای از اقدامات پیشگیرانه و کنترلی را که شرکت‌ها و موسسات مالی باید اتخاذ کنند، از جمله شناسایی و احراز هویت مشتریان خود، بررسی منشأ وجوه و نظارت مستمر بر معاملات مشکوک، تعیین کرده است. علاوه بر این، قانون تعهد گزارش به مقامات ذیصلاح در خصوص هر گونه معامله مشکوک به پول شویی یا تامین مالی تروریسم را الزام آور می‌داند.

قانون پول شویی همچنین لزوم ایجاد نهادی تحت عنوان «واحد تجزیه و تحلیل مالی» (UAF) را ضروری دانسته است. این مجموعه نهادی است که مسئول دریافت، تجزیه و تحلیل و انتشار اطلاعات در مورد عملیات‌های مشکوک پولشویی و تامین مالی تروریسم است. «واحد تجزیه و تحلیل مالی» قدرت تحقیق و همکاری با سایر مقامات ذیصلاح را در پیشگیری و مبارزه با این جرایم مالی دارد.

علاوه بر قانون پولشویی، نیکاراگوا چندین موافقت نامه بین المللی در زمینه پیشگیری و مبارزه با پولشویی و تامین مالی تروریسم امضا کرده است، از جمله کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه قاچاق غیرقانونی مواد مخدر و روانگردان در سال ۱۹۸۸، کنوانسیون پالرمو در مورد پیشگیری و مبارزه با جرایم سازمان یافته فراملی ۲۰۰۰ و کنوانسیون بین المللی مقابله تامین مالی تروریسم ۱۹۹۹.

برای اطلاعات بیشتر به نشانی پیوندهای زیر مراجعه نمایید:

1. https://www.bcn.gob.ni/sites/default/files/marco_juridico_financiero/12_Ley_No_97_7_Ley_contra_el_Lavado_de_Activos.pdf
2. <https://www.superintendencia.gob.ni/>